

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/33/2024
Identifikačné číslo spisu: 4122011085
Dátum vydania rozhodnutia: 14.08.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Štíft
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:4122011085.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štífta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci obvineného H. Š.I. st., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 14. augusta 2024 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu JUDr. Ing. Tomáša Kíšaca proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 26. októbra 2023, č. k. 4To/85/2023-454, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného H. Š. st. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra (ďalej „okresný súd“) rozsudkom z 13. júna 2023, č. k. 4T/76/2022-424, uznal obvineného H. Š. st. (nar. XXXX) za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona („Tr. zák.“) na tam uvedenom skutkovom základe s tým, že dňa 14. decembra 2021 v čase medzi 09:15 hod. a 10:15 hod. v obci Y. č. XX, radlicu žltej farby slúžiacej na odhŕňanie snehu, ktorá sa pripája na nákladné motorové vozidlo zn. W. XXX a železnú rúru o dĺžke minimálne 4 metre, v priemere minimálne 50 centimetrov, hrúbkou steny 0,5 cm, ktoré sa nachádzali v priestoroch oploteného pozemku rodinného domu, nechal naložiť prostredníctvom motorového vozidla s hydraulickým ramenom na nákladné motorové vozidlo zn. Z. s evidenčným číslom Q. XXX H., s ktorým následne aj s naloženými vecami odišiel do bližšie nezistených M. Y. v Q. M., pričom spôsobil odcudzením radlice škodu 2.121,91 eur a odcudzením železnej rúry škodu 988,15 eur a tým poškodenej obchodnej spoločnosti Y.-W. s.r.o., Y. XXX, spôsobil celkovú škodu 3.110,06 eur.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák. a nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Nitre (ďalej „krajský súd“) uznesením z 26. októbra 2023, č. k. 4To/85/2023-454, podľa § 319 Trestného poriadku („Tr. por.“) ako nedôvodné zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu JUDr. Ing. Tomáša Kišaca podaním z 11. marca 2024 (č. l. 463 - 471), v ktorom navrhol, aby dovolací súd rozhodol spôsobom ustanoveným v § 386 ods. 2 Tr. por. a rozsudkom zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a predošlý rozsudok okresného súdu z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Tr. por. a prikázal okresnému súdu vo veci znovu konať a rozhodnúť. Dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Tr. por., pričom namietol tieto základné skutočnosti:

- z pohľadu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. uviedol, že súdy nesprávne právne posúdili vec, keď dospeli k záveru, že obvinený naplnil subjektívnu a objektívnu stránku trestného činu krádeže, subjektívna stránka nemohla byť naplnená primárne z dôvodu, že údajne ukradnuté veci boli poškodené a značne skorodované a obvinený nemohol mať vedomosť, že majú spolu hodnotu vyššiu než 266 eur, veci sa dlhodobo nachádzali na jeho pozemku a nemal vedomosť o tom, že patrili poškodenému, poukázal na svedecké výpovede H. X., G. Š. a poškodeného a závery o zákonnosti znaleckého posudku č. XX/XXXX v meritórnych rozhodnutiach, ktoré považuje za nesprávne s tým, že znalecký posudok nezohľadnil poškodenia radlice a meritórne rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho záveru, v znaleckom posudku je uvedené, že boli vykonané bežné opravy, čo je v rozpore s tvrdeniami svedka H. X. a poškodeného, pričom konajúce súdy mali brať do úvahy šrotovnú hodnotu údajne ukradnutých vecí vzhľadom na ich poškodenie a tým by dospeli k záveru, že škoda nemohla byť ani vo výške 266 eur, uvedené platí aj o kovovej rúre, ktorej šrotovná hodnota s DPH je vo výške 43,95 eur, pri určovaní šrotovnej hodnoty vecí je potrebné vychádzať zo šrotovnej hodnoty bez DPH, keďže údajne poškodená spoločnosť Y-W. s.r.o. bola v čase údajného nadobudnutia odcudzených predmetov platcom dane z pridanej hodnoty a má právo požadovať odpočítanie tejto dane od dane, ktorú bola povinná zaplatiť a daň z pridanej hodnoty nemôže pre platcu DPH predstavovať škodu, v zmysle znaleckého posudku je šrotovná hodnota radlice bez DPH vo výške 172,80 eur a kovovej rúry bez DPH vo výške 35,16 eur, celková škoda by mala byť vo výške 207,96 eur, resp. s DPH vo výške 259,95 eur; aj v prípade, ak súdy mali za to, že skutok je prečinom, mali aplikovať ultima ratio s tým, že nemožno zákonným a logickým právnym záverom dospieť k výsledku, že závažnosť skutku je vyššia než nepatrná, keďže veci bral obvinený zo svojho pozemku, kde sa dlhodobo nachádzali, boli poškodené a značne skorodované a neboli zistené žiadne priťažujúce okolnosti, ohľadom ultima ratio poukázal na R 121/2014 a že pri závažnosti prečinu je podľa v dovolaní uvádzanej odbornej literatúry významné hodnotiť objektívnu a subjektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu a tiež poukázal, že nebolo relevantne preukázané vlastnícke právo poškodeného k daným veciam,

- k dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. uviedol, že znalecký posudok č. 26/2023, ktorý bol primárnym dôkazom na určenie výšky škody a bol prečítaný na hlavnom pojednávaní 13. júna 2023, nebol vykonaný v súlade s Trestným poriadkom s poukazom, že podľa § 268 ods. 2 Tr. por. znalecký posudok možno vykonať prečítaním, ak nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku, pričom dovolateľ v záverečnej reči poukázal na nesprávnosť a nezákonnosť znaleckého posudku, na preukázanie tvrdenia, že znalecký posudok vykazuje znaky pochybnosti o správnosti a úplnosti dovolateľ následne v dovolaní v bodoch 21 - 24 rozoberá ním označené nesprávnosti znaleckého posudku týkajúce sa roku výroby radlice a doby jej prevádzky, jej východiskovej hodnoty a stanovenia jej amortizácie, resp. vstupnej ceny, roku výroby a stanovenia amortizácie kovovej rúry s tým, že vzhľadom na pochybnosti o správnosti znaleckého posudku nemal byť tento vykonaný prečítaním, ale riadne vypočítaním znalca podľa § 268 ods. 2 Tr. por. a na pochybnosti v znaleckom posudku poukazoval v prvostupňovom aj v druhostupňovom konaní.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Nitra podaním z 12. apríla 2024 (č. l. 474), v ktorom navrhla dovolanie odmietnuť, pretože nie sú dané dovolacie dôvody s tým, že okresný súd vykonaným dokazovaním v plnom rozsahu objasnil skutkový stav vecí a následne vyhodnotením dôkazov v spojitosti s náležitým právnym posúdením dôkaznej situácie mal za jednoznačne preukázané, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, vykazuje znaky žalovaného trestného činu, ktorý spáchal obvinený, čo sa prejavilo vo vydaní odsudzujúceho rozsudku okresného súdu, ako aj v uznesení o zamietnutí odvolania krajským súdom. Všetky skutočnosti uvádzané v podanom dovolaní už boli obsiahnuté v odvolaní obvineného a krajský súd sa s nimi riadne a náležite vysporiadal v odôvodnení

svojho rozhodnutia.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 30. apríla 2024 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa Rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR na rok 2024 v znení účinnom v čase nápadu veci rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Marián Mačura.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

porušenie zákona pri vykonaní dôkazov svojou povahou a závažnosťou musí zodpovedať porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z toho treba opodstatnene odvodiť, že nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov môže viesť k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (R 24/2020-I.).

Pokiaľ ide o dovoláciu námietku ohľadom namietania zákonnosti vykonania znaleckého posudku č. 26/2023, ktorý nemal byť podľa dovolateľa vykonaný prečítaním, ale vypočutím znalca, tak dovolací súd uvádza k tomu nasledujúce skutočnosti.

Podľa § 268 ods. 2 Tr. por. pri výsluchu znalca na hlavnom pojednávaní sa použijú ustanovenia § 258 ods. 2 a ods. 3 a § 259 primerane. Namiesto výsluchu znalca možno čítať zápisnicu o jeho výpovedi alebo jeho písomný znalecký posudok, ak znalec bol pred podaním znaleckého posudku poučený podľa § 144, nie sú pochybnosti o správnosti a úplnosti znaleckého posudku a prokurátor i obžalovaný s tým súhlasia, alebo ak sa znalec naň odvolá.

Zo spisu nepochybne vyplýva, že kumulatívne podmienky uvedené v § 268 ods. 2 Tr. por. na prečítanie písomne podaného znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní boli splnené, keďže okresný súd nemal pochybnosť o správnosti a úplnosti znaleckého posudku, z uznesenia okresného súdu o pribratí daného znalca (znaleckej organizácie U. O. Y. N. P. s.r.o., ktorá vypracovala namietaný znalecký posudok č. XX/XXXX) z 28. marca 2023 (č. l. 371 - 373) vyplýva, že jeho súčasťou je poučenie podľa § 144 Tr. por. a podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní z 13. júna 2023 obvinený a prokurátor súhlasili s prečítaním znaleckého posudku na hlavnom pojednávaní (č. l. 410), pričom zo spisu nevyplýva, že by obvinený, resp. jeho obhajca žiadali predvolať znalca, resp. jeho osobný výsluch, keďže

- zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 13. júna 2023 vyplýva, že taký návrh nebol zo strany obvineného a jeho obhajcu uplatnený ani následne, keď bolo podľa § 272 ods. 2 Tr. por. okresným súdom zisťované po vykonaní všetkých dôkazov, či majú strany návrhy na doplnenie dokazovania (č. l. 411 - 412),
- zo zápisnice o verejnom zasadnutí krajského súdu z 26. októbra 2023 (č. l. 453) vyplýva, že keď predsedníčka senátu krajského súdu dopytom na procesné strany zisťovala, či majú návrhy na doplnenie dokazovania, zo strany obvineného, resp. jeho obhajcu nebol žiadny návrh uplatnený, a to ani návrh na osobný výsluch znalca (zástupcu znaleckej organizácie).

Z uvedeného je zrejmé, že dovolací súd nezistil, že by namietaný znalecký posudok bol súdom na hlavnom pojednávaní vykonaný v rozpore s Trestným poriadkom.

Navyše na základe uvedených skutočností je zrejmé, že nezákonnosť vykonania znaleckého posudku dovolateľ v pôvodnom konaní ani nenamietal (namietal jeho obsahovú nesprávnosť), teda nebola splnená ani zákonná podmienka uvedená v prvej vete § 371 ods. 4 Tr. por., podľa ktorej dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. a) až písm. g) Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

V prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je nutné zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však podľa vyššie citovanej zákonnej dikcie tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. V prípade tohto dovolacieho dôvodu dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len na základe dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por.), t. j. v dovolaní nie je prípustné právne účinne namietat, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu nesprávneho právneho posúdenia skutku v skutkovej vete

meritórneho rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku), ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré je obsahom skutkovej vety meritórneho rozhodnutia a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť. Teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete meritórneho rozhodnutia môže v dovolaní obvinený (rovnako tak generálny prokurátor) uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane R 57/2007-II., S 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.).

Pokiaľ teda dovolateľ namieta hodnotenie dôkazov a poukazuje na rozpory vo svedeckých výpovediach, namieta nesprávnosti znaleckého posudku či skutkové závery, ku ktorým mali sudy dospieť z vykonaného dokazovania, tak tieto námietky smerujú proti správnosti zisteného skutku, ktorý je výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania, teda že skutok tak, ako bol zistený súdmi v pôvodnom konaní, bol zistený nesprávne a neúplne, čo je však vylúčené z preskúvania dovolacím súdom. Dovolací súd sa týmito námietkami preto meritórne nemohol zaoberať, keďže to vylučuje priamo Trestný poriadok. V tomto ohľade dovolací súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej ani dovolateľom tvrdený extrémny nesúlad právoplatne zisteného skutku s vykonanými dôkazmi nenapĺňa dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a pochybenia skutkovej povahy v podstatných okolnostiach sú uplatniteľné len ministrom spravodlivosti v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por. (R 14/2015-III.).

V tejto súvislosti dovolací súd uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe (S 3/2011) dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaním subjektívna stránka trestného činu, keďže táto predstavuje vnútorný vzťah páchatel'a k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkované, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Inak povedané posúdenie subjektívnej stránky trestného činu je možné len posúdením a hodnotením vykonaných dôkazov, čo však nie je možné posudzovať dovolacím súdom pri dovolaní podanom obvineným.

Pokiaľ dovolateľ namieta skutočnosť, že sudy mali aplikovať v prejednávanej veci zásadu ultima ratio, tak dovolací súd uvádza, že krajský súd v napadnutom rozhodnutí na str. 5 - 6 podrobne rozviedol dôvody, ktoré ho viedli k záveru, že ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. nebolo možné v prejednávanej veci aplikovať, resp. že závažnosť činu bola vyššia ako nepatrná.

Pokiaľ dovolateľ namieta, že výška spôsobenej škody mala byť v skutkovej vete vyjadrená bez dane z pridanej hodnoty s poukazom, že poškodená spoločnosť bola platcom danej dane, dovolací súd uvádza, že v zásade sa podľa § 126 ods. 1 Tr. zák. pri určení výšky škody vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a mieste činu obvykle predáva (teda vrátane dane z pridanej hodnoty či inej dane) a v tomto smere je irelevantné z pohľadu vymedzenia skutku a ňom uvedenej spôsobenej škody, či poškodený je alebo nie je platiteľom dane z pridanej hodnoty či inej obdobnej dane, ohľadom ktorej upravuje osobitný zákon určitý postup ohľadom možnosti uplatnenia si odpočítania určitej dane.

Obdobne pokiaľ dovolateľ namieta, že pri vyčíslení spôsobenej škody mala byť vzatá do úvahy šrotovná hodnota odcudzených vecí, tak v meritórnych rozhodnutiach sú uvedené dôvody, pre ktoré bola za relevantnú vzatá do úvahy všeobecná hodnota odcudzených vecí s prihliadnutím na ich opotrebovanie, resp. poškodenie (s dôrazom, že malo ísť o funkčné veci používané pri podnikateľskej činnosti) vyjadrená v znaleckom posudku č. 26/2023 vypracovaného znaleckou organizáciou U. O. Y. N. P. s. r. o., a nie ich šrotovná hodnota.

Dovolací súd uvádza, že ako je skutok vymedzený v skutkovej vete rozsudku okresného súdu, ktorý je pre dovolací súd určujúci, tak z jeho formulácie vyplýva naplnenie všetkých zákonných znakov prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., keďže obvinený si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu. Okresný súd v rozsudku na str. 5 - 8 a krajský súd v

napadnutom uznesení na str. 5 - 6 prítom uviedli, z ktorých skutočností vyplývalo, že išlo o prisvojenie si cudzej veci zmocnením vrátane toho, že predmetné veci boli vo vlastníctve poškodenej spoločnosti a že došlo k spôsobeniu väčšej škody (zo skutkovej vety vyplýva spôsobenie celkovej škody 3.110,06 eur), za ktorú treba považovať podľa § 125 ods. 1 škodu dosahujúcu najmenej desaťnásobok sumy 266 eur.

Dovolací súd musí záverom konštatovať, že námietky uplatnené v dovolaní sú v podstate opakovaním obhajobných námietok uplatnených v pôvodnom konaní, s ktorými sa relevantným spôsobom vysporiadali sudy v meritórnych rozhodnutiach. Dovolateľ nesúhlasí s tým, ako sudy vyhodnotil jeho námietky v pôvodnom konaní, avšak dovolací súd nezistil žiadne také pochybenia z pohľadu uplatnených námietok v podanom dovolaní, ktoré by zakladali existenciu niektorého z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne nevyjadril, považoval ju za irelevantnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.